

BULETINUL AGRICOL

AL CAMEREI DE AGRICULTURĂ A JUDEȚULUI ARAD

STRADA GH. POPA No. 4.

Apare la 1 și 15 a lunel.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Gh. Popa No. 4.
Palatul Domeniilor

Redactor responsabil:
Ing. Agr. Insp. NICOLAE POPESCU
Secretarul Camerei de Agricultură

Abonamente:
Pentru județul Arad pe un an Lei 50.—
Pentru alte județe pe un an. „ 200.—

CUPRINSUL:

1. Intre agricultorii din județ	17	9. Pritocul sau tragerea vinului	32
2. Scrisoare către Directorul Camerei	19		
3. Indrumări privitoare la îngrijirea semănturilor de toamnă și pregătirea însemnărilor de primăvară	20	Pagina stuparului:	
4. Dozarea umidității probelor de porumb dela cursiștii din Covăsinți și determinarea facultății germinative	23	10. Stupii păduchioși	33
5. Buruienile în agricultură	24	11. Intinerirea mătcilor din stupi	33
6. Lucrările gospodarului bun în luna Febr.	27	12. Zahărul dela Minister pentru albine	35
7. Oala Karakul	28	16. Publicație pentru târg de armăsari	35
8. Cursiștii cari s-au abonat la „Buletinul Ca- merei” cu 30 lei pe an	31	13. Aviz	
		14. Cereri	
		15. Oferte	
		17. Comunicatul grupului sfeclei de zahăr	36

Intre agricultorii din județ.

de Ing. Agr. Insp. N. Popescu.

Ne aflăm în tojul acțiunii cu conferințele și cursurile agricole.

Este foarte îmbucurător rezultatul, ce în urmărirea de 6 ani am putut să-l realizăm pe baza unui program practic, întocmit cu chibzuială și după cerințele localnice.

Acum 6 ani nu am fost animați de cursuri de iarnă de 3—4 luni, ci am luat în considerare că țărănul român a fost neglijat timp de secole de-a rândul; în satul lui, trăsările și automobilele se opreau — până la înființarea Camerei de Agricultură — numai ca să li-se ceară volurile sau bani și, numai rar se afla câte un grup de intelectuali idealști, pătrunși de dorul de a răspândi lumină și iubire de neam, să se coboare între plugarii dela sate, cari în urma experiențelor triste,

culese în trecut, au devenit deja neîncredători și indifereți față de tot ce vine de sus sau din oraș.

De conferințe și cursuri pentru desbaterea treburilor plugărești vor fi auzit numai locuitorii din comunele învecinate, ungurești sau nemțești, nici decum însă plugarul român, în a cărui interes, după cum datele precise ne arată, nici o singură picătură de bunăvoință nu se arată.

Astfel deci s-a simțit nevoie de a fi introduse prin Cameră aceste conferințe total necunoscute țăranilor până acum, ca în interesul progresului lor, să-i împrietenim și să-i familiarizăm cu instituția noastră, trezindu-le interesul lor viu față de Cameră.

Prin sute ba chiar mii de conferințe, consfătuiri, câmpuri de experiență și demonstrative, sfaturi date la

fața locului, publicațiuni, și în urma unei lupte grele, ne-a reușit să trezim interesul lor și să le câștigăm încrederea, față de tot ceia ce se aude și se vede din partea Camerei, fiindcă întotdeauna am venit să dăm și nici când să cerem nici măcar un Leu. Aceste baze de concepții zac la planul nostru prin care am dezvoltat conferințele de $\frac{1}{2}$ —1 oră, în consfățuri de 2—3 ore, ca apoi să ajungem la cursuri de 1—3 zile și după aceea la cursuri de 5—14 zile, cerute, apreciate și cercetate de mii de agricultori în toate părțile județului.

În viitor se vor prelungi cursurile an de an, treptat, trezindu-ne cu cursurile complete de iarnă, — nu impuse, ci cerute de agricultorii noștri — cu școli practice înființate la vre'o moșie model a Statului sau particulare, unde tânărul agricultor ucenic lucră un an în lăptărie, îngrășetorie de vite și porci, în crescătorii de cai, vite, porci, pasări, albinărit, în pomicultură, vierii,

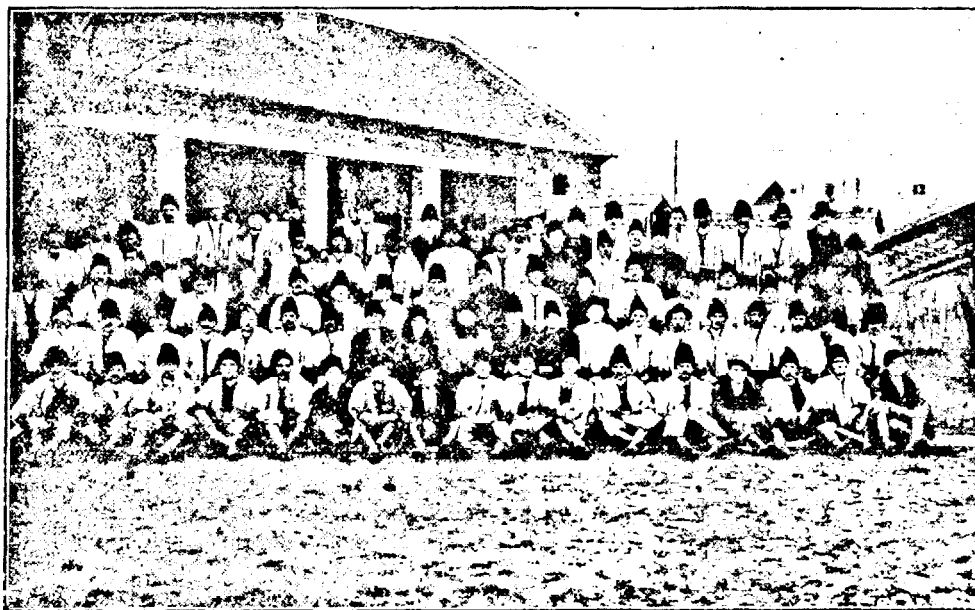
Dela 1 Ianuarie 1934 s'au ținut următoarele cursuri agricole: Nădlac, Covăsinț, Gașa, Aradul-Nou (limba germană), Caporal Alexe, Răpsig, Mănerău, Bocsăg, Socodor, Otlaca, Șiclău, Pil și Vârșand.

În toate comunele cursurile au durat dela 5—14 zile cu câte 4 ore la zi, cercetate fiind dela 100—200 ascultători adulți, cari urmăresc cu cea mai mare disciplină și atențiune prelegerile conferențierilor.

Cu ocaziunea acestor prelegeri se vorbește despre agricultură, zootehnie, pomicultură, avi și apicultură, medicină veterinară, medicină umană, constituție, cartea funduară, etc.

Pentru o demonstrație mai perfectă a celor expuse, se ține conferință aparte cu diapozitive (chipuri nemiscătoare), cu care ocaziune după posibilitate se vorbește separat și școlarilor din localitate.

Cursurile se țin în Casele Culturale, săli de ședințe ale primăriilor, săli de prelegeri a școlilor puse

Curs agricol la Covăsinț.

asemenea la toate lucrările câmpului, în magazie, în atelier, primind totodată din partea Camerei și cunoștințele strict necesare teoretice de meserie, îndrumări, pentru organizarea producției și valorificarea produselor, etc., ca după școala primită să se întoarcă ucenicul agricultor la vatră tot cu portul și obiceiul lui țărănesc, cu iubirea veche față de glia strămoșească, dar ca maestru și nu căpăci în meseria sa. Astfel va putea ridica venitul gospodăriei sale și va putea contribui la organizarea breslei proprii, în care intră toți a cei cari au ocupațiunea de agricultori, fără considerare de numărul holdelor de proprietate, fie acele 500 sau 1 jugh. ori 1 $\frac{1}{2}$ 2 jugh.

Astfel pregătit agricultorul, va fi mândru de meseria sa și de moșie și va ști să-și opere țara și drepturile sale.

nouă la dispoziție cu cea mai mare amabilitate din partea Revizoratului județean prin directorii școlari. La încheiere li-se distribuie celor ce cercetează regulat cursul, certificate de cercetare, cărți, buletine și alte premii și în fiecare comună se înființează o bibliotecă populară agricolă.

În anul acesta vom introduce mai departe primele cursuri casnice, fert, cusături, creșterea păsărilor, și grădinărit, pentru femei și fete, și anume, în urma cererii: la Chișineu și Otlaca. Aceste cursuri vor fi ținute de puterile didactice dela Școala casnică d.n. Rovine împreună cu personalul tehnic al Camerei.

La sfârșit unele observațiuni.

Avem mai în fiecare sat o Casă Culturală sau Cămin Cultural, edificii frumoase, corespunzătoare, create de oameni de suflet și iubitori de neam, pen-

tru dezvoltarea culturii în pătura țărănească. Politica dâră de partid a desfăcut unitatea satească. Se ceartă intelectualii între olaltă, asemenea și agricultorii, astfel că se nasc neînțelegeri, cari au urmări dezastruoase atât din punct de vedere cultural, cât și național. Casele Culturale cu puține excepții au fost transformate în sale de dans pentru tineret, fără cuptor, cu ferestre sparte, fără să vezi barem o cameră bine curățită, încălzită cu masă și scaune, cu gazete și reviste pe masă și într'un colț biblioteca. Te interesezi de bibliotecă. Răspunsul: sigur că avem, dar în multe cazuri nu se știe la cine se află biblioteca. Astfel bineînțeles, de ce-rit nici vorbă. Dar corul? Da și cor am avut, însă azi nu mai funcționează, etc.

Dar șanjurile infundate, unde cântă toată vara broaște, care răspândesc malarie, ori podurile stricate, pășunile pline cu spini și buruieni, cine le ține

la rând? Notarii se schimbă tot la 2 ani din interes de serviciu, iar primarii și președinții composesorate-lor în fiecare an, din interes politic antinațional.

Am vorbit cu un vechi cunoscut țăran fruntaș, cu plele lungi și albe, despre cum merg lucrurile sau mai bine zis, cum nu merg. Mi-a zis între altele: „Domnule, îi mulțumim cu toții Atotputernicului Dumnezeu, că ne-a unit pe toți cei de un Neam și de o Lege, și se înșeală aceia, cari cred că neînțelegerea în care trăim îi va ajuta să stăpânească vreodată pământul strămoșilor noștri, căci noi vedem în curtea noastră bătându-se cocoșii, dar când vine uliul, uită neînțelegerea și uniți se alungă la dușman, pentru a-și apăra pe ai lor. Dar Domnule Director, numai una ași dori să văd și cred că aceasta ar îndrepta toate spre bine la noi în țară și anume: „Ca legile să fie mai aspru aplicate atât în jos cât și în sus“.

Scrisoare către Directorul Camerei de Agricultură

Alăturat publicăm adresa D-lui Al. C. Carianopol, mare proprietar, fost Prefect de județ și fost Președinte al Camerei de Agricultură din Craiova, care a citit din ziare despre chestia Camerei noastre:

Craiova, 4 Februarie 1934.

D-sale D-lui

Director Nichy Popescu

Camera de Agricultură

Arad.

„Am citit într'un număr recent al ziarului «Uni-versul» o corespondență din Arad și am rămas foarte surprins de intențiunea unora pentru desființarea ex-celentei Camere de Agricultură din Arad, cea mai bine organizată din toată țara.

„Vă mulțumesc c'ați amintit în acea corespondență despre aprecierile pline de laudă ce am făcut astă vară cu ocazia congresului, organizat acolo de D-voastră și a cărui frumoasă amintire a rămas neș-tearsă în mintea tuturor agricultorilor participanți.

„Aprecierile mele n'au fost simple vorbe, ci luând exemplu dela frumoasele D-voastră înfăptuiri am și realizat la Camera dela Dolj parte din cele văzute la D-voastră. În acelaș timp am găsit de datoria mea, să vorbesc în scurta dare de seamă ce am prezentat Adunării generale și agricultorilor doljeni, cu ocazia dizolvării Camerei, despre vizita ce am făcut Camerei D-voastră, despre activitatea ei care o clasează cea d'întăiu pe țară și despre înfăptuirile ce am făcut luând de exemplu cele văzute la D-voastră.

„De aceia îmi permit să vă trimit trei exemplare cu această dare de seamă și să vă rog, stimate Domnule Director Nichy Popescu, să primiți asigurarea distinselor mele sentimente.

Al. Carianopol

fost Președinte al Camerei Agricole Dolj.

Îi mulțumim sincer D-lui Al. C. Carianopol pentru recunoștința exprimată, care ne servește și de încurajare în munca noastră ce depunem în interesul plugărimii.

Agricultori

Inscrieți-Vă la Cursuri agricole și cereți Camerei să Vi-le aranjeze. Se pot cere cursuri de 10 zile, de 6 zile sau de trei zile, ori se pot cere să fie aranjate conferințe de o singură zi, despre chestiuni de interes special, ce vor crede de bine agricultorii din comună.

Indrumări referitoare la îngrijirea semănaturilor de toamnă și pregătirea însemnărilor de primăvară

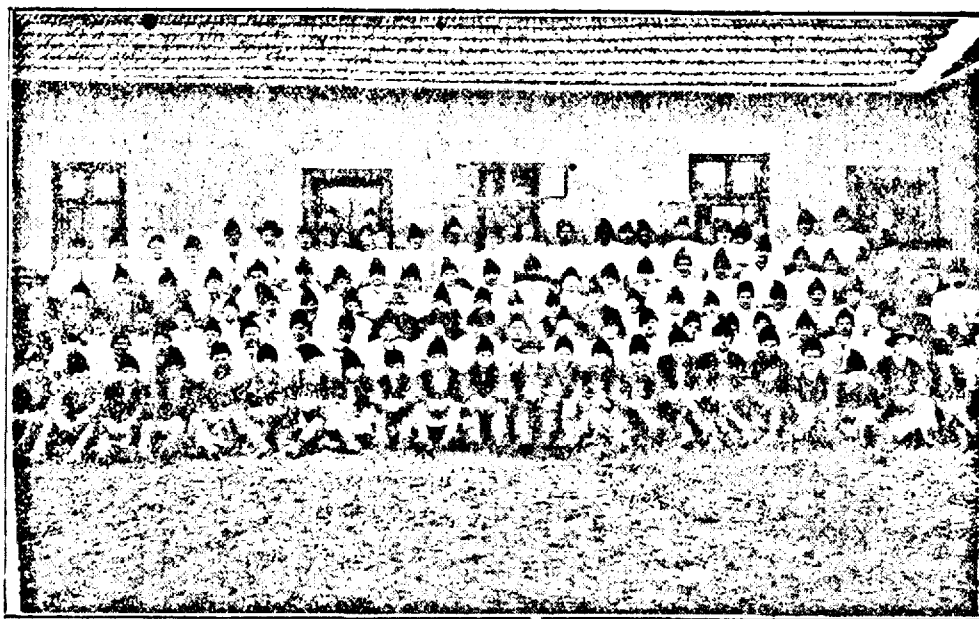
de Dr. O. Seyman ing. agr.

Primăvara agricultorii nostri fac cele mai multe greșeli în privința îngrijirii semănaturilor de toamnă și pregătirii însemnărilor de primăvară, ba chiar greșesc deja toamna și iarna, când nu fac arături adânci pentru plantele de primăvară.

Arătura de toamnă asigură strângerea și imazinarea umezelii de iarnă în pământ, lucrarea solului primăvara va deveni mai ușoară, mai simplă, mai eficientă în urma acțiunii gerului, substanțele necesare plantelor ce se află în sol prin acțiunea gerului și aerului, se vor transforma în substanțe ușor asimilabile. Acei plugari, cari mai au holde nearate — și anul acesta știu că au — în prima parte a lunii Februarie, după cum permite timpul, neîntârziat să facă

Nivelarea primăvara la timp reduce suprafața pământului ce a fost mărită prin arătura de toamnă, deci va păstra mai bine umiditatea adunată iarna, apoi face mai uniformă umiditatea solului, căci, dacă întârziem cu grăparea, ușor se poate întâmpla ca coama brazdelor de toamnă să se uște cu desăvârșire, iar partea de jos a brazdelor rămâne umedă și așa după semănat răsărirea semințelor nu va fi uniformă. Grăparea de primăvară a brazdelor este absolut necesară în deosebi la ogoare făcute pentru prășitoare cari se vor însemna la sfârșitul lui Martie sau în Aprilie.

Una din greșelile cele mai mari le fac plugarii când primăvara ară din nou pământul ce a fost toamna arat. Dacă arăm primăvara, perdem umiditatea

Curs agricol în comuna Caporal Aiexă.

arătura adâncă, căci până la sfârșitul lunii Februarie mai putem aștepta geruri în urma cărora pământul se va afâna și se va potrivi mai bine pentru lucrarea pământului primăvara.

De multe ori greșesc și agricultorii mai luminați cari dispun de destule animale de tracțiune și fac regulat arătura de toamnă, atunci când nu se grăbesc să niveleze, să grape ogoarele de toamnă. După cum este just și motivat să lăsăm în brazda crudă arătura de toamnă, dând solului o suprafață mai mare, asigurând astfel gerului o acțiune mai puternică de afânare, asupra solului, făcând posibilă rămânerea și repartizarea egală a zăpezii între brazde, tot în aceeași măsură este o mare greșală, când nu ferim prin grăpări timpurii arăturile de toamnă de vânturi uscătoare.

de iarnă până la adâncimea la care arăm și atunci reușita însemnărilor va depinde mai mult de ploile nesigure ale primăverii. Holda arată toamna pentru plante de primăvara, este de regulă destul să o grăpăm bine. Dacă se arată burueni în număr mic, atunci vom înlocui grapa cu cultivatorul, care prelucră pământul mai adânc, fără să întoarcă și fără să strice umiditatea de iarnă. Dacă dintr-o cauză oarecare nu putem ocoli arătura de primăvară, trebuie să o executăm în mod superficial ca să pierdem cât mai puțin umezeală. În acest caz, plugului trebuie să-i urmeze imediat grapa și nu e permis să rămână de pe o zi pe alta nici o brazdă negrăpată. Ogoratul de toamnă, face posibilă executarea la timp a lucrărilor de însemnare, căci plugarul care e nevoit să are tocmai

înaintea semănatului, pentru primăveri, numai după uscarea totală a solului poate face aceasta, deci va întârzia întotdeauna și cu semănatul.

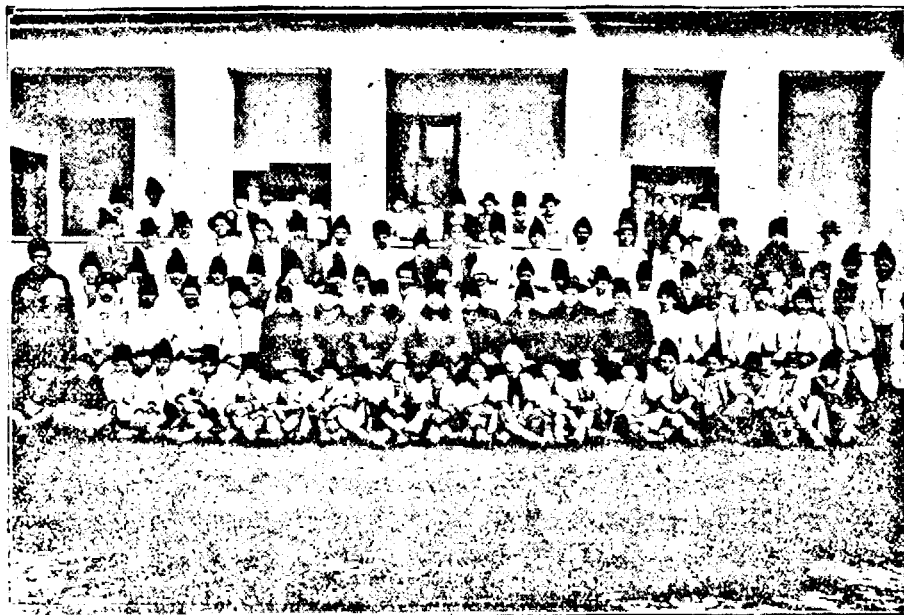
Având în vedere, că la noi cam de timpuriu în cepe vara și astfel însămânțările au timp relativ scurt pentru dezvoltarea lor, spicoasele de primăvară trebuie să le semănăm foarte timpuriu, deoarece semănate întârziat nu dau decât recolte slabe. Întâi vom semăna orzul și după el ovăsul, cu toate că ovăsul germinază la o temperatură ceva mai joasă ca orzul.

Adesea se fac greșeli prin alegerea soiului necorespunzător, prin aplicarea falsă a cantității, de sămânță, prin felul și adâncimea la care se îngroapă semănța. Fără îndoială e greșală mare, când gospodarul nu își alege soiul potrivit regiunii sale. La fel dacă nu se îngrijește de curățirea perfectă a semințe-

cantitatea necesară de sămânță. În privința adâncimii s'a constatat, că ovăsul îi convine o îngropare mai adâncă decât orzului și grâului, cari îndeosebi în pământuri ce ușor formează scoarță nu suportă îngroparea adâncă. Semințele mai mici, de pildă trifoiul se îngroapă de obicei superficial și apoi se apasă cu tăvălugul ca să se lipească bine de pământ și să asigure germinația.

Terminând cu metodele greșite în privința semănatului spicoaselor, acum la plantele prășitoare, mă voi ocupa numai cu greșelile observate la însemnarea și lucrarea pământului pentru porumb.

De foarte multe ori putem vedea la agricultorii că nu fac ogor de toamnă pentru porumb, ci arând o singură dată primăvara, îl seamănă în miriște cu mână tot în a treia brazdă. Dacă există vre-o plantă,

Cursul agricol din comuna Regele Carol (Răpsig)

lor, căci în cazul din urmă va umple holdele de buruieni. Astăzi la majoritatea plantelor ce se cultivă la noi ne putem procura ușor soiuri ameliorate, cari sunt bine acomodate climei și solului nostru. Sămânța ameliorată e mai scumpă, însă de regulă ne dă recoltă mai bună, decât sămânța comună și astfel deja în primul an ne restituie banii ce i-am cheltuit în plus. În ce privește cantitatea de sămânță ce urmează a se semăna pe jughere, este greșală mai mică când semănăm mai mult decât mai puțin, căci sub clima noastră secetoasă nu putem aștepta înfrăpire puternică și este mai bine dacă semănând des și obținem multe spice principale, decât semănând rar în speranța înfrăjirii și obținem mulți lășari laterali. De altfel pe holde mai slab gunoite e bine să semănăm mai des, iar pe holde gunoite mai bine, mai în putere, vom obține recolte bune și cu sămânță mai puțină, dar aceasta nu înseamnă că în vederea economisirii să nu dăm

care răsplătește bine munca, atunci porumbul este aiceastă. Mai ales pentru agricultorul mic este important ca să aibă producție bună de porumb, căci și pe lângă recolta slabă de spicoase obține cantitatea de cereale ce îi trebuie pentru pâine, însă dacă nu reușește porumbul nu poate să facă îngrășarea porcilor, nu poate crește nici pasări, nici vite. — Iidieog s
Cu bucurie am constatat, că în unele comune și plugarul mic cultivă porumbul său în mod rațional, însă sunt încă foarte multe comune, unde se lucrează slab, ară numai primăvara sau ară din nou ogorul de toamnă și atunci vedem semănături cu multe lipsuri. Arătura adâncă de toamnă și grăparea timpurie a aceste arături este foarte însemnată de porumb, căci prin aceste stărpini totdeauna și multe buruieni. Întrucât pământul nu s'a făcut prea buruenos până la semănat, arătura de toamnă trebuie lucrată prin cultivator, extractor și apoi se poate, semăna căci dacă și rămân

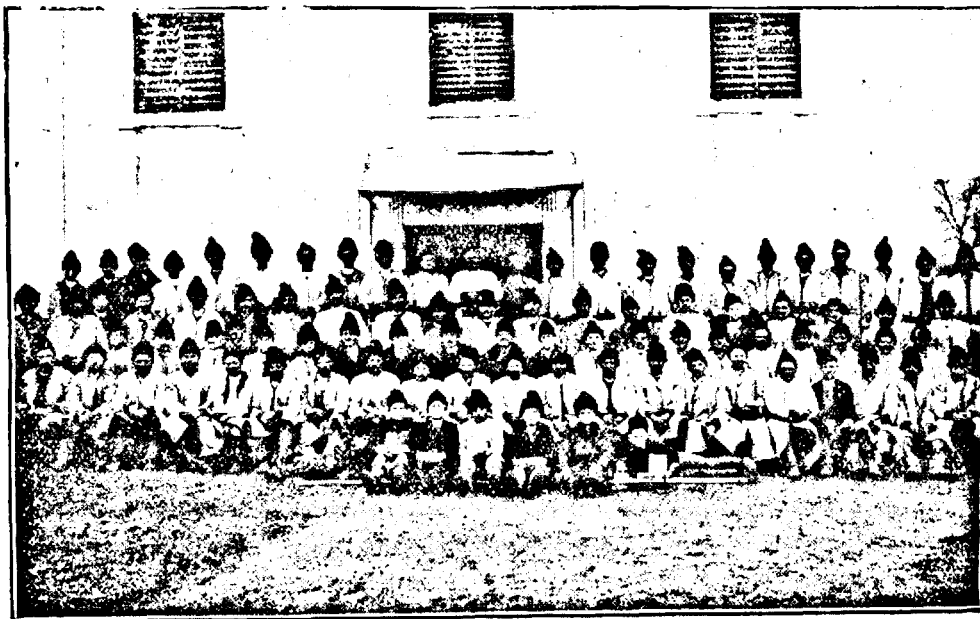
câteva buruieni aceste, se pot îndepărta la prima prășilă.

În multe locuri de aceea rămâne aratul de primăvară, fiindcă bălegarul de grajd se dă, de altfel foarte potrivit, sub porumb și gunoiul iarna se cară afară. În acest caz însă este foarte nimerit, dacă în pământul arat de cu toamnă îl îngropăm imediat gunoiul sau când îngrășăm iarna, trebuie să îngropăm gunoiul atunci când gerul nu oprește aceasta.

La plugarii mici, foarte rar întâlnim o lucrare importantă: grăparea porumbului răsărit. Folosul acestei lucrări se arată pe de o parte prin stărpirea buruienilor, pe de altă parte prin faptul, că se rupe scoarța ce s'a format, înlesnind astfel intrarea aerului cald și ploilor de primăvară. Stărpirea buruienilor prin grapă este mai eficientă decât prin sapă. Mai ales rapița sălba-

tru dezvoltarea rădăcinelor adventive în contra rădăcinilor principale.

La îngrijirea semănturilor de toamnă, putem vedea că mulți plugari și atunci când nu e nevoie, tăvălugesc semănturile de toamnă, iar când ar trebui să o facă, *întârzie*. În cazul când s'a alternat înghețul cu desghețul, sau pământul e prea afânat, nu putem ocoli tăvălugitul, care apăsând plantele în sol face să se îndese pământul în jurul rădăcinelor, să se ridice apa din subsol în urma capilarității și astfel să ajute plantelor. Deci dacă ar fi lipsă de tăvălugit, atunci să-l executăm cât de timpuriu și nu e nevoie să întârziem, nici atunci când din acest motiv s'ar amâna însemnarea. În nici un caz nu e permis să tăvăluim când pământul e jilav și noroiul se lipește pe tăvălug.

Cursul agricol din comuna Gașea.

tică proaspăt răsărită poate fi stărpită cu succes prin grăpat. Buruiana aceasta este periculoasă și foarte rezistentă, dar în vârstă tineră e plăpândă și prin grăpare poate fi aproape nimicită.

Prășitul porumbului fiind o lucrare de primăvară numai atâtă vreau să observ, să prășim — după cât e posibil — foarte des, după fiecare ploale mai mare, însă numai la suprafață, căci astfel vom feri solul mai bine de a se usca. Trebuie să prășim cel puțin de 3—4 ori, căci fiecare prășilă peste 2, mărește recolta cu câte 100 kgr. Mușuroitul însă trebuie să-l lăsăm căci prin el dând o suprafață mai mare pământului grăbim numai uscarea. Auzim des: «Trebuie mușuroi ca să întărim porumbul». În contra vijeliei mușuroitul nu dă ajutor, căci e cunoscut *că lucrând neted* rădăcinile porumbului se vor întinde mai în jos, urmând umiditatea solului și astfel se vor fixa mai tare în pământ. Ba chiar invers, mușuroitul dă inbold pen-

Ce să fac grăpatul sau tăvălugitul? Aceasta întrebare trădează marea lipsă de cunoștințe profesionale. Faptul că am tăvălugit nu înseamnă să nu grăpăm. Scopul grăpării este a îndemna înfrățirea semințelor slabe, deci această lucrare este egală cu prășitul plantelor. Este potrivită, cum am amintit, mai ales la porumb, căci prin ea stărpim și rapița sălbatecă.

În sfârșit prin grăpare se afânează din nou pământul îndesat de tăvălug și prin aceasta înlesnim înmagazinarea umidității în sol.

După constatările practicianilor, nu trebuie să ne lipsim niciodată de grăpare — cu toate că grăparea ajută înfrățirea și parcă ar întârzia coacerea — deoarece are foarte multe avantaje. Până când tăvălugitul e bine să-l facem cât de timpuriu, până atunci consider ca greșală mare, dacă ne grăbim prea mult cu grăparea semănturilor de toamnă. În anii normali timpul cel mai potrivit pentru grăpare este luna Aprilie

când cerul e înnorat și în curând putem aștepta ploi calde de primăvară. În nici un caz să nu executăm grăparea semănturilor de toamnă în acele zile, când dimineața avem încă geruri de așteptat.

Aci în legătură cu tăvălugirea și grăparea este locul să remarcăm pășunarea, mai bine zis călcarea semănturilor cu vitele, în deosebi practică la gospodarii cu grajdurile așezate în mijlocul câmpului, adică la hodăi. Cu toate că călcarea din partea vitelor a semănturilor desrădăcinate în urma gerului, poate să fie folositoare căci va înlocui parțial tăvălugitul, este o greșală de neiertat, dacă pentru economisirea nutre-

țului lăsăm animalele să pășuneze pe semănturi prea devreme sau prea târziu, deoarece aceasta — semănturile fiind deja dezvoltate — cauzează pagube însemnate. În cazuri când semăntura e prea deasă, este mai potrivit ca să cosim, să tăvălugim sau să grăpăm semăntura cruciș cu rândurile, oprind prin aceasta dezvoltarea prea puternică, iar dacă pășunăm semănturile trebuie să facem asta la timpul său, nici prea de vreme, nici prea târziu, căutând ca vitele să se miște în permanență și să oprim plantele ca să fie complet roase.

Cursul apicol dela Școala de Industrie Casnică.

Dozarea umidității probelor de porumb dela cursiștii din Covăsinți și determinarea facultății germinative.

Nr. cri.	Soiul	Cultivator	Umiditatea în procente (%)			Facultatea germ. nativă în procente (%)		
			Proba I	Proba II	Media	clasa I	clasa II	clasa III
1	Local	Const. Dan	17.78	17.34	17.56	58.3	—	41.7
2		Petru Luca	17.07	17.52	17.29	66.6	2.5	8.3
3		Vasile Fărcaș	20.29	19.93	20.11	58.3	8.3	33.3
4		Gh. Fărcaș	19.27	19.81	19.54	58.3	8.3	33.3
5		Teodor Iovici	17.66	17.70	17.60	66.6	8.3	25.0
6		Ion Bisorca	16.50	16.40	16.45	75.0	16.6	8.3
7		Nicolae Colf.	18.17	18.20	18.18	66.6	—	33.3
8		Liviu Bogariu	18.92	18.87	18.89	83.3	8.3	8.3
9		Ion Holocan	18.20	18.17	18.18	100	—	—
10		Dimițrie Drăgan	17.60	17.65	17.62	100	—	—

Cu ocazia cursului agricol aranjat de Cameră în comuna Covăsinți s'au strâns probe de câte 2 ștuleți dela 10 cursiști. În urma analizelor cari s'au făcut în laboratorul Camerei asupra umidității și facultății germinative, se constată din rezultatele tabloului de mai sus,

că procentul de apă din probele de porumb n'a fost prea ridicat. Umiditatea normală la un porumb e între 15—18%. Probele de porumb s'au prezentat cu coacerea relativ bună.

În ce privește germinația probelor, se constată

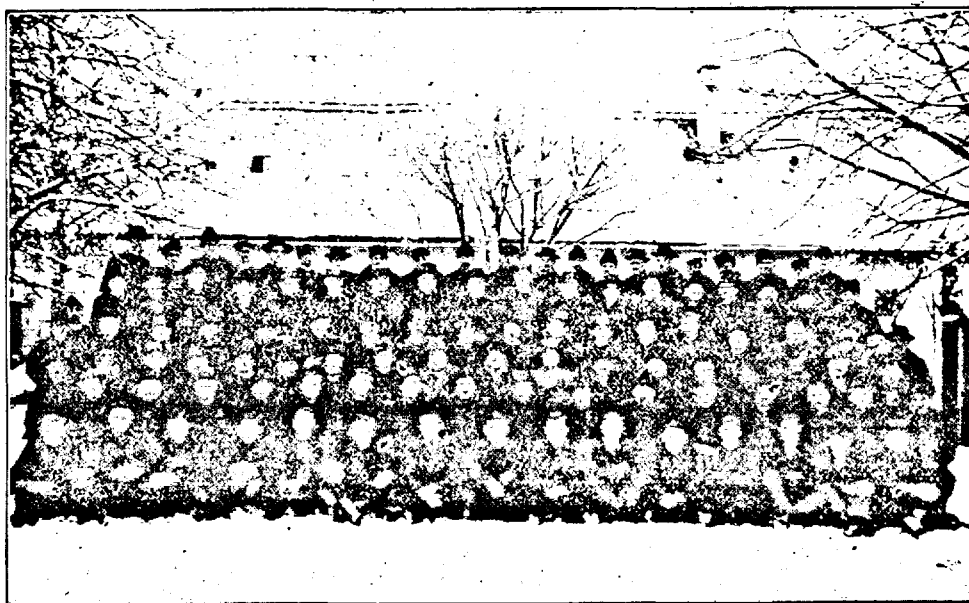
că procentul de încolțire viguroasă — cl I-a a, boabelor, este mic. La majoritatea probelor, procentul de încolțire viguroasă al boabelor este sub 80%.

Noi, din fiecare ștulete am pus la germinat câte 6 boabe. În urma germinației, toate boabele care au fost încolțite viguros și cu mai multe rădăcinioare, le-am clasat în clasa I-a. Boabele care au fost mai puțin viguroase la germinație și numai cu o rădăcină și 1 tulpiniță, sunt clasate în clasa II. Boabele care n'au germinat s'au care au fost mucegăite sunt clasate a III-a.

În urma acestor rezultate, a probelor mici de

porumb examinate de noi, e de recomandat ca fiecare agricultor să-și facă din vreme încercarea de germinare a porumbului ce vrea să-l sãmene. Va alege mai mulți ștuleți, cei mai frumoși și va face încercarea puterii de încolțire a boabelor. Se vor lua de pe fiecare ștulete câte 6 boabe, 2 dela vârf, 2 dela mijloc și 2 dela baza ștulețului, în mod cruciș. Din fiecare ștulete se vor pune la germinat câte 6 boabe. Germinația se poate face pe nisip umed, la temperatura camerei de locuit.

La stărsitul germinației, va alege acei ștuleți pentru sãmănat, ai căror boabe au germinat foarte bine.

Curs agricol (limba germ.) în comuna Aradul-Nou.

Buruenile în agricultură.

de Ing. Agr. V. Șoica.

Agricultorul german spune că „Buruenile mănâncă, din aceeaș strachină cu plugarul”. Această zicătoare este adevărată. De acest proverb s'au convins mulți dintre agricultorii noștri, cari mergând la piață cu cerealele lor le-au vândut cu un preț mai scăzut decât acel al zilei, tocmai din pricina acestui adevăr.

Țara noastră agricolă este binecuvântată de Dumnezeu în ce privește factorii naturii asupra producțiunii de cereale, fructe, etc. Iar calitatea grânelor noastre stă la locul de frunte între a celorlalte țări. Cu toate acestea și cu toată falma din trecut, cerealele noastre încep să fie mai puțin căutate. Aceasta și din pricina necurățeniei lor, din pricina diferitelor semințe de buruieni, cari în multe cazuri se ridică la procente mari.

Buruenile se grupează între dușmanii cei mai de temut în agricultură, prin pagubele ce i-le provoacă și prin puterea lor de răspândire,

Și an de an se ivesc, parecă tot mai multe. Din cauza acestei taine a apariției lor atât de abundente (bogate), agricultorii neștiutori aruncă toată vina acestui rău asupra pământului, care zic că e de așa natură ca să producă buruieni. Sigur că nu cunosc răul în sine, nu cunosc viața și puterea de viață a acestor buruieni și poate cu toate că sufer atât de mult din cauza lor, nu-și dau seama de pagubele cauzate și de însemnătatea luptei conștiincioase contra acestui dușman.

Pentru acest motiv, vom descrie aci influența rea ce o au buruenile asupra pământului și asupra plantelor și cum să luptăm ca să le stărpim.

Cine nu cunoaște muștarul sălbatec, neghina, măzărchea, macul sălbatec, rapița, volbura, pălămida, opinca dracului și alte multe buruieni, cari se află printre grânele noastre?

Grâul săcăreț, care e atât de obișnuit în unele regiuni, este încă o dovadă despre lipsa de curățenie a seminței ce se recoltează.

Buruenile se răspândesc an de an tot mai mult. Cauza acestui rău este necurățirea seminței de semănat, lipsa lucrărilor raționale ce le cere pământul, lipsa măsurilor de extirpare a buruienilor și lipsa unei rotațiuni potrivite de plante în cultură.

După socoteala ce s'a făcut de învățații noștri, din cantitatea totală de grâu ce semănăm pe țară, 3.000 vagoane sunt semințe de burueni.

Savantul profesor Dr Tr. Săvulescu a calculat câte semințe de diferite burueni se află pe o suprafață de 1 m. p. la diferite adâncimi, într-o gospodărie țărănească din jurul Bucureștiului și a aflat că la adâncimea:

dela 0—10 cm. se află	34.946	semințe de dif. bur.
" 10—20 " " "	14.609	" " " "
" 20—30 " " "	3.156	" " " "
In total	52.711	" " " "

D-a-a aflat un număr de 52.711 boabe de semințe nu mai pe această suprafață mică. În chipul acesta, ușor ne putem da seama de curățenia ogoarelor și grânelor noastre.

În ce privește lucrările tehnice agricole ce se dau pământului, lasă mult de dorit. Cum să nu se răspândească aceste burueni, când miriștele nu se întorc, când ogoare de toamnă nu se fac, când sistemul de cultură e tot acel vechiu, adecă păioase după păioase, dacă rotația deci a culturilor nu e și cu plante prășitoare, cari cer o lucrare mai bună a pământului? Cu această orânduire, buruenile în loc ca să se împușineze, tot mai mult se înmulțesc.

Tot așa și măsurile de nimicire a buruienilor nu sunt îndeajuns luate. Plivitul și prășila nu e așa cum se cere sau poate nu se face deloc. Răzoarele și du-laele nu sunt curățite și acestea sunt pepiniere de burueni.

Pagubele ce se aduc de burueni, alături de ceilalți dușmani, sunt foarte mari. În primul rând puritatea grânelor noastre lasă mult de dorit. Din această cauză prețul lor este scăzut mult. Renumele vechi ce l-am avut în străinătate înainte de război, astăzi îl pierdem încetul cu încetul, dacă vom sta nepăsători. Au fost cazuri, când descărcătorii de cereale din porturile străine n-au voit să ne descarce cerealele noastre, zicând că sunt pline de murdărie. Deci un fapt care trebuie să ne pună pe grijă și lucru.

Cum influențează buruenile asupra decăderii cerealelor noastre?

Buruenile sunt plante sălbatece cu o putere foarte mare de trai. Se înmulțesc foarte repede și se dezvoltă puternic, stânjenind plantele agricole. Buruenile au o putere mare de trai, și în locurile sălbătice, deci cu atât mai mult în locurile de cultură.

Buruenile au putere foarte mare de absorbire a apei și substanțelor nutritive din pământ, într-o măsură mult mai mare decât plantele agricole, luându-le astfel dela îndemâna acestora. În felul acesta se dezvoltă puternic, stânjenind plantele agricole, cari rămân în urmă, pentru că pe de-o parte n-au cu ce se hrăni și pentru că le înăbușă și umbresc, iar pe de altă parte, buruenile sunt niște pepiniere puternice de răspândire a tot felul de boale și insecte vătămătoare.

Plantele agricole deci pe lângă că, chiar fără acești dușmani, în multe părți n-au patul bun, pregătit de agricultor pentru dezvoltarea lor, în care să găsească în timpul verilor secetoase apa și substanțele hrănitoare la îndemână, ci și din puținul pe care-l au, o bună parte sunt silite să-l împartă cu buruenile.

O problemă care se pune în multe regiuni ale țării noastre este seceta. Ori pentru ameliorarea acestui neajuns, intervine și problema nimicirii buruienilor. Buruiana absoarbe o cantitate foarte mare de apă, pe care pământul o pierde fără nici un folos.

Cum trebuie să lupte agricultorul contra buruienilor?

Semânța de semănat să fie cât mai curată, ca astfel să evităm infectarea pământului cu burueni. Deci semânța se va triora.

Să se curețe culturile de burueni prin plivire și prășire, înainte ca acestea să formeze semințe. Să se curețe răzoarele și șanjurile, de asemenea drumurile, fiind în multe locuri pepiniere de burueni.

Întoarcerea miriștilor să se facă regulat și să nu se neglijeze. În felul acesta vom contribui la distrugerea buruienilor, căci semințele lor scuturate fiind la pământ, prin întoarcerea miriștei imediat după recoltă, pământul fiind reavăn, ele vor putea să încolțească și astfel mai ușor le putem nimici.

Dacă se lasă miriștele nearate, pradă buruienilor, ele se vor dezvolta în voe, nefiind acum stânjenite de plantele cultivate, produc semințe și se înmulțesc și răspândesc mai departe. Din nefericire, acest rău se întâmplă an de an la noi.

Arderea miriștelor iarăși este recomandată. În acest scop cerealele vor fi secerate mai sus, spre a rămâne mai multe pae pe loc și apoi li se dă foc. Se vor distruge astfel buruenile și semințele lor, ciupercile parazite și insectele vătămătoare.

Facerea ogoarelor de toamnă adânci, prin acțiunea energică asupra pământului, este iarăși un mijloc bun de stărpire a buruienilor.

Grăparea și lucrările făcute cu cultivatorul și extirpatorul distrug în mare măsură buruenile.

Nu e bine să gunoim pământul cu gunoi proaspăt, adecă necopt, pentru că în gunoiul acesta se găsesc multe semințe de burueni.

Dar un mijloc bun de luptă și în contra buruienilor este și asolamentul (rotația culturilor) potrivit.

Prin introducerea în cultură a plantelor prăşiloare, alternând cu păioase, pământul este lucrat mai intens şi mai mult, deci şi buruienile vor fi distruse prin lucrările cari se cer acestor culturi.

Însă în felul cum se obicinueşte în marea majoritate a culturilor la noi, de a pune an de an păioase după păioase, deci aceeaşi rotaţie de plante, e mult mai greu de luptat în contra buruienilor.

Seminţele de buruieni sunt atât de rezistente, încât şi după ce au trecut prin stomacul animalelor nu sunt distruse, din cauza învelişului lor neatacat de sucurile gastrice. Este deci bine ca înainte de a hrăni animalele cu astfel de seminţe, să fie măcinate.

Iată dar că o agricultură raţională este tendinţa spre care trebuie să tindem şi să ajungem neîntârziat. Căci nu ne este nouă iertat să rămânem în această privinţă în urma popoarelor.

Să vedem de ce sunt buruienile atât de periculoase în agricultură şi de ce se răspândesc ele puternic. Pe lângă faptul că ele secătuesc puternic pământul prin puterea mare ce o au de a absorbi cantităţi mari de apă şi substanţe nutritive, odată încuibate în pământ, cu greu se pot distruge. Iată de ce:

1. Buruienile au o putere mare de înmulţire. Spre pildă: o plantă de mac sălbatec produce anual 50.000 de seminţe, muşetelul 45.000, pălămida 20.000, păpădia 10.000, rădichia sălbatecă 6000, muştarul 4000, neghina 2000, etc.

2. Au la îndemână mod variat de răspândire, datorită formei diferite ce o au seminţele lor.

Unele din ele pot pluti pe apă, altele pot fi uşor purtate de vânt, altele se agaţă uşor de animale cari le duc înai departe, unele când sunt coapte, sunt svărlite din cămaşa lor la distanţe mari, etc. Deci prin aceste forme diferite sunt ajutate mult la răspândire.

3. Înmulţirea lor este eşalonată în timp. Adecă unele boabe pot germina odată cu seminţa plantei cultivate, alte boabe de seminţe de buruieni răsar mai

târziu, dacă n'au avut atunci mediul prielnic, fără a şi pierde puterea de încolţire. În felul acesta pământul nostru poate fi năpădit de buruieni, — ori când, dacă în el se află seminţele acestora.

4. Învelişul seminţelor le fac foarte rezistente contra asprimei vremii, ca ger, secetă, le apără în contra sucurilor gastrice din stomacul animalelor, din care ies neatinse, ajung în gunoi şi astfel sunt răspândite din nou pe loc, dacă gunoiul este proaspăt şi nu e transformat (copl). Aşa se explică că în unii ani avem buruieni, în alţii nu. Când seminţa de buruiănă are condiţii favorabile, încolţeşte şi se dezvoltă, iar când îi sunt vitrege stă pe loc, fără a peri, apărută bine, aşteptând vreme mai bună.

5. Fiind plante sălbatece, sunt mai rezistente şi se pot dezvolta în condiţii mai vitrege decât plantele culturale. Deci puterea lor de viaţă e mai mare ca a plantelor agricole. Şi în aceleaşi condiţiuni de trai, ele se desvoltă mai puternic.

6. Durata mare a puterii de germinajie a seminţelor de buruieni. Aceste seminţe au facultatea bună pentru răspândirea lor şi nefavorabilă plantelor agricole, de a nu-şi pierde facultatea germinativă un număr mai mare de ani. Spre pildă facultatea germinativă a seminţei de cuscută, cea buruiănă periculoasă a culturilor noastre de trifoi şi lucernă, este mare şi după un număr de 10 ani şi chiar mai mult.

Iată dar că noi agricultorii români putem spune, că după cum avem o problemă a secetei în agricultură, tot asemenea avem şi o problemă a stărpirei buruienilor.

Buruienile în agricultura unei regiuni sau ţări, sunt oglinda reală a stărei înapoiată în care trăiesc acei agricultori.

Numărul cât mai mic al acestui duşman periculos, sau lipsa acestui duşman din cultura plantelor, este o dovadă despre starea înaintată a agriculturii respective, este o dovadă de calitatea şi cantitatea recoltelor ce se obţin.

Desluşiri cu privire la „Drumul Nou”.

Se aduce la cunoştinţa tuturor cari primesc revista „Drumul Nou”, că abonamentul este plătit de Cameră până la data de 31 Martie 1934, deci le soseşte în mod gratuit revista Uniunii până la acea zi.

Direcţiunea.

Agricultori

Intoarceţi şi alegeţi des porumbul pe pod şi în cotarcă, ca să nu se strice.

Lucrările gospodarului bun în luna Februarie.

de Dl. Dr. O. Seymann Ing. Agr.

1. *Lucrările în curte și în jurul casei.* În cazul când se topește zăpada ne îngrijim de conducerea apei de lângă edificii. Pe timpul uscat vom întoarce din nou toate cerealele, mai ales porumbul pe șliuleții necopți. Vom începe curățirea și sulfatarea (porzolarea) semințelor în vederea însemănțărilor de primăvară. Nu uitați să încercați puterea de incolțire a tuturor semințelor, în deosebi a porumbului. Vom termina cu repararea și complectarea mașinilor și uneltelor. Vom isprăvi cu căratul lemnului și altor transporturi în așa fel, ca să fim perfect gata până la pornirea lucrărilor de câmp.

2. *Animalele de tracțiune să fie hrănite în așa fel, ca la începerea lucrărilor să fie în putere bună.* Toate vitele să fie hrănite în mod rațional, însă fără risipă. În deosebi animalele în gestație (fătătoare) trebuie să le supraveghiem și să le hrănim cu mare băgare de seamă, să nu le dăm hrană stricată, mucegăită sau înghețată. Să le adăpăm cu apă fără ghietă, care trebuie adusă în grajd ca să aibă temperatura grajdului. În fiecare zi să aerisim grajdul de 2 ori și să avem grijă de toate animalele de fătare. La mânzi, viței, porci, noi născuți, așternem din belșug cu paie uscate și le ferim de curenți, în acest caz e bine să astupăm toate crepăturile lângă uși și ferestre, cu turme (pleavă mare).

Acum este timpul să strângem ouăle pentru clocit, cari trebuie să aibă mărimea mijlocie, forma normală, coaja netedă fără leziuni, să aibă cel puțin 55 grame greutate și să fie proaspete, de regulă să nu fie decât de 4—8 cel mult de 10 zile, ouăle de găște sunt bune pentru clocit dacă sunt întoarse zilnic.

În lipsa cloștilor se poate forța o curcă care acoperă mai multe ouă și este mamă bună. Găinele curcile și găștile înainte de a le pune pe ouă, trebuie să fie examinate dacă sunt sănătoase și dacă n-au păduchi. Praful de Piretru este foarte bun pentru a scăpa cloșca de insecte. În fiecare zi la aceeași oră, trebuie să o ridicăm depe cuib, să-i dăm porumb, boabe și apă proaspătă, și să facem posibil să se scalde în amestec de cenușă și nisip. Ca să avem ouătoare de iarnă, la sfârșitul lunii Februarie neapărat trebuie să începem clocitul.

La stupi. Pe timp rece fără soare trebuie să le asigurăm liniștea deplină, deci să stărpim șoarecii, dacă se ivesc. Pe timp cald cu soare, când albinele caută să iasă și să facă sborul de curățire (golire), e bine să punem paie înaintea urdinișului, cari vor feri albinele căzute pe pământ rece să nu amorțească și să nu piară. Pe timp rece cu soare, trebuie să aplicăm o scândurică deasupra urdinișului, ca razele soarelui să nu le ademenească să iasă afară, căci pe frig aușor mor.

3. *La câmp, fânețe, pășuni.* La topirea zăpezii vom controla dacă șențulețele făcute pentru scurgerea apei funcționează, dacă nu, trebuie să le mărim sau adâncim.

Acei gospodari cari mai au holde nearate în prima parte a lunii Februarie să are necondiționat — dacă timpul permite — căci până la sfârșitul lunii putem încă așlepla geruri, cari vor afâna și vor potriivi pământul pentru lucrările de primăvară.

Pe timp favorabil numai pe holde uscate și mai sus situate putem începe însemnarea de ovăs, orz, mazăre, sparceță și linte. Se recomandă a începe cu ovăsul, deoarece acesta având coaja groasă, cere multă umezeală și fiind mai puțin sensibil față de frig, germinează și la temperatură mai joasă. Ovăsul semănat timpuriu, ne dă recolta cea mai mare.

4. *În grădina de zarzavaturi și livezi de pomi.* Se vor face paturile calde (răsadnițele) pentru zarzavaturi. Începem semănatul. În cazul când este timp frumos, în grădini sudic situate, unde plântuțele le putem feri ușor de ger de pildă prin sânjulețe în direcție Răsărit-Apus, la sfârșitul lunii Februarie și în liber putem semăna macul, morcovii, pătrunjelul, mazărea, salata, spanacul, ceapa și loboda. Plantele iernate afară, cari sunt acoperite cu frunze sau paie, pot fi eliberate de pătura scultitoare. Straturile se vor pregăti să nu întârziem cu însemnarea lor. Acum e timpul să curățim pomii de mușchi, coajă bătrână, crengi uscate, iar dacă timpul permite putem tăia, forma coroana pomilor fructiferi, ca să pătrundă la toate fructele aerul și soarele. Nu uitați adunarea și arderea omizilor. Cândiți-vă la altoit, adunați mlădițe pentru altoit din partea de miazăzi a pomilor, le puneți în nisip umed în pivniță, căci către sfârșitul lunii se pot altoi cireși, vișini și perseci.

5. *În vie și pivniță.* În vie se va continua cu întoarcerea pământului, *facerea găurilor pentru pui altoi.* Parii (haracii de lipsă) să fie gata la trebuință. Pe timp bun se va aerisi pivnița, se va curăți locul și se vor complecta tot în 14 zile vasele cu vin, băgând de seamă că toate unelte cu cari se lucrează să fie curate. Vinurile noi limpezite le putem pritoci.

6. Să nu uităm obligațiunile noastre față de Biserică, Stat, Județ și comună. Pelângă drepturi avem și obligații cetățenești. Statul numai atunci poate plăti magistrații, armata și funcționarii, dacă fiecare dintre noi achită la timp dările. Este prudent să asigurăm avutul contra focului și vitele contra cazurilor de moarte. Citiți cărți și reviste agricole. Profitați de ocazie și cercetați regulat cursurile de iarnă organizate de Camera de Agricultură pentru a vă complecta cunoștințele de meserie.

Oaia Karakul.

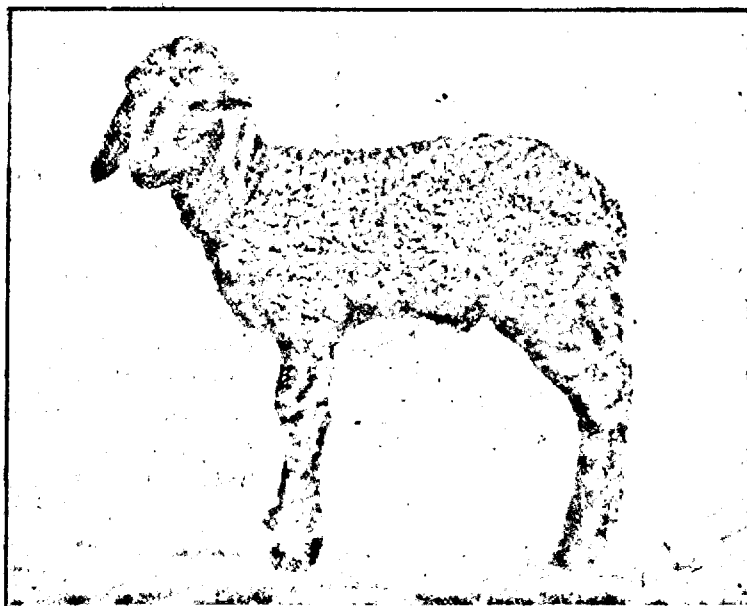
(urmare)

de **Sim. Grecu**
Ing. Agronom.

Am arătat în rândurile trecute, că oaia Karakul, originală din stepile aride ale Aziei, este mult mai puțin prețioasă decât oaia noastră Europeană, și grație rezistenței neîntrecute, s'a putut adapta perfect

n'are influențe asupra calității lănei și inclusiv asupra pelicelilor ale oaiei Karakul.

Adametz delà Academia de Agricultură din Wiena și profesorul Kuhn delà Universitatea din Halle, au

Miel Karakul.

condițiilor de climă și sol de pretutindeni. Astăzi în urma stăruințelor depuse de energia europeană și americană, care au folosit toate descoperirile științei, găsim

dovedit că însușirile pelicelilor Karakul sunt ereditare și se transmit delà o generație la alta, indiferent de climă și regiunea unde se prădesc. Principial formarea

Un grup de miei de prăsilă Karakul.

la noi exemplare mult mai reușite, decât la locul de origine.

Oamenii științei au putut descoperi, că clima

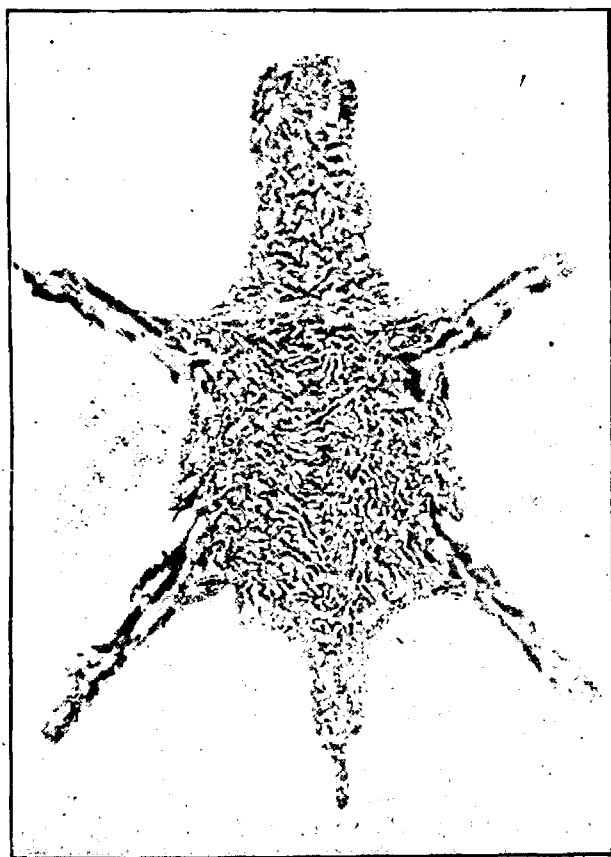
buclelor se datorește faptului, că părul nu crește perpendicular la Karakul ca la oaia europeană, ci paralel.

Care sunt calitățile unei pelicle bune și cum le putem cunoaște?

Oaia Karakul se exploatează pentru pelicele, care constituie o neprețuită podoabă a naturei, având un luciu negru albastrui sau verde metalic și o formă a buclelor care ne mângăie privirea.

Buclele sunt de diferite forme (gradul de înrolare) și dimensiuni și pentru a le cunoaște distingem următoarele:

1. Lățimea și lărgimea buclelor care se pot ușor măsura la suprafață cu o hârtie milimetrică. Lățimea și lărgimea buclelor dau diferite aspecte peliclelor: cu bucle mari, mijlocii și mici așa pe cum le vedem pe desen. Crescătorii de seamă, negustorii prefer pelicele cu bucle mijlocii; în al doilea rând merg cu buclele mari și mai puțin cu buclele mici. Pentru reproducere se admit numai pelicele cu bucle mijlocie.

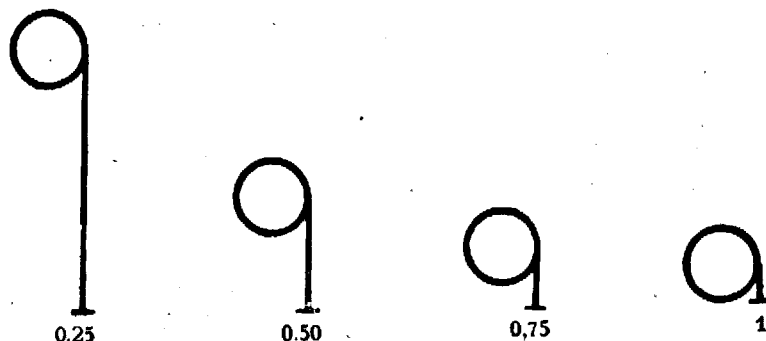

Bucle mici. Pelicla mielului Karakul.

2. Mai important este însă gradul de înrolare, sau mai bine zis adâncimea înrolării, adică adâncimea până unde se scoboară spirala buclelor îndoite. Grafic aceasta se reprezintă în felul următor:

La adâncimea înrolării se destinge și distanța între bucle și baza firelor de păr, după cum buclele sunt așezate mai sus sau mai jos dela suprafața pielei. Grafica aceasta se reprezintă:

Tipul ideal al peliclei se obține, dacă înălțimea și lărgimea e de o potrivă, iar gradul de înrolare să fie așezat cât mai jos, imediat dela baza pielei.

Dacă înălțimea este mai mare decât lărgimea, buclele apar ca niște flori desfăcute, dând peliclei un aspect prea crescut.

Dacă însă lărgimea este mai mare decât înălțimea,

Bucle mijlocii. Pelicla mielului Karakul.

mea, buclele apar turtite. «Turteala» buclelor e mai preferabilă decât aspectul crescut, deși aceasta este un defect.

Când buclele sunt așezate mai compact, într-o

ordine anumită, pielicelele apar mai avantajoase decât atunci, când sunt desfăcute sau lipsite de uniformitate.

Metişii au buclele mai largi decât la rasa pură. Aci apar, mai mult ca ori unde, lipsa de uniformitate a buclelor, deşi unele bucle sunt de forme ideală. Pentru înlăturarea acestui defect atât la rasa pură cât şi la metişii, se poate ajunge printr-o selecţie riguroasă, în urma căreia defectul dispare.

Mieii se taie la 2—3 zile dela fătare. Dacă lăsăm mielul după 4—5 zile dela fătare, buclele devin dezordonate şi îşi pierd luciu.

Sunt multe cazuri, când oaia se sacrifică pentru miel, fiind tăiată cu 3—4 zile înainte de fătare, din care apoi se scoate mielul. Luciu acestor produşi este neîntrecut. La 4—5 luni după fătare se face o selecţie riguroasă a tineretului. Se observă în mod special luciul părului dela cap, aceasta servind ca un semn bun că şi produşii vor avea acelaşi luciu.

În aceia ce priveşte lâna se caută să fie *groasă şi lungă cu ondulaţiuni*, calităţi ce de asemenea sunt ereditare.

Bucle mari. Pielicla mielului Karakul.

Un capitol important prezintă încrucişările (metisajul) ce se fac cu rasa Karakul. În Basarabia această operaţiune se face pe o scară foarte întinsă. Aci este de observat un singur lucru: cu cât părul oaiei este mai gros şi lung, având totodată şi desimea părului cât mai compact, cu atât oaia se potriveşte mai mult pentru încrucişare. În Basarabia încrucişările cele mai

reuşite se obţin cu Oaia Turcana, care are multe asemănări cu oaia din judeţul Arad.

Este de asemenea important de reţinut următoarele: rasa Karakul înclină mult spre a *varia*. Absolut constant şi caracteristic este numai părul creţ şi coada lată; cel dintâi este obţinut din momentul domesticirii rasei şi păstrat prin selecţie artificială; ce-a de a doua însuşire este moştenită prin selecţie naturală.

Subliniem acest fapt, care e de o importanţă foarte mare. Mai mult: pentru un crescător priceput aceasta însuşire a rasei este de dorit chiar, pentru că are posibilitatea să aleagă tocmai *variaţia* pe care o doreşte şi care-i convine sau cum îi dictează împrejurările.

După cele expuse mai sus ne rămâne să lămurim un singur punct, *dacă rasa Karakul s'ar potrive condiţiunilor de trai, climă şi sol ale judeţului Arad*, expunerea anterioară având tocmai acest scop, ca cetitorul plugar din judeţul Arad să priceapă mai bine formulările ce urmează să le facem.

Cea mai reuşită şi frumoasă crescătorie din lume este astăzi cea dela Halle din Germania, unde funcţionează pe lângă grădina zoologică şi Academia de Agricultură din aceea localitate.

În Basarabia (de nord mai mult) oaia Karakul a luat o dezvoltare apreciabilă: unele crescătorii având un renume mondial.

Dacă facem comparaţia între climatele celor două puncte atât de deosebite, cu a judeţului Arad, avem următoarele date cu privire la precipitaţiuni atmosferice, temperatura medie anuală, cea minimă şi maximă.

Halle, precipitaţiuni atmosferice 517, Arad 550 (Regiunea Aradului), Basarabia 480; temperatura medie: Halle 9.2, Basarabia 11.5, Arad 10.7 temperatura maximum şi minimum Halle minus 22, plus 36.7, Basarabia minus 25, plus 42, Arad minus 8.2, plus 25.6

Rezultă că deosebirile de climă pentru cele două puncte extreme Halle şi Basarabia, nu au jucat un rol hotărâtor la înfiinţarea crescătoriilor şi faptul că aceasta rasă tinde să înlocuiască multe rase cu lâna groasă, din mai multe părţi ale lumii, uşor ne poate convinge că rasa Karakul care şi-a făcut drum spre toate continentele şi ţările şi crescători de pretutindeni, *pentru judeţul Arad nu poate să constituie o excepţie*. Inteligenţa şi priceperea crescătorului român şi a îngrijirii ce o dă oaiei este neîntrecută. Mai mult: e proverbială. Oile cu lâna dură şi lungă ce se cresc în acest judeţ şi care se întrebuintează pentru confecţionarea cojoacelor, pot fi cu succes încrucişate cu Karakul, iar pe alocuri acolo unde crescătorii sunt mai răsăriţi, cu acelaş succes asigurat se pot înfiinţa crescătorii pure.

Ca rază de răspândire a oaiei karakul în acest judeţ, putem considera ca prielnică toată câmpia judeţului şi podgoriile învecinate cu ea, unde oaia constituie o ramură importantă în gospodăriile ţărăneşti, mai cu seamă de provenienţă românească.

Cursiștii cari s'au abonat la Buletinul Camerei; cu 30.— Lei pe an.

Iustin Ollăcan	Pilul 283	Arad	Ignat Ciocondar	" 61	"
Căminul Cultural	Ilteu	"	Nicolae Tira	" 80	"
Ioan Rada	Rădești	"	Ștefan Băcscan	Șeitin	"
Ing. A. Lupan	Covăsinț	"	Gligor Hălmăgean	Semlac	"
Silviu Filip Insp. gen.	Măderat	"	Vasilie Gălșan	Covăsinț 255	"
Dr. Sabin Dan adv.	Buteni	"	Gheorghe Mornăilă	Șimandul de jos	"
Petru Bocșa	Buteni	"	Andrei Ponta preot	Peregul mare	"
Ioan Balla	Grăniceri	"	Marian Stan	Caporal Alexă	"
Petru Maletel iun.	Semlac	"	Ioan Lipovan	"	"
Gheorghe C.umedean	Șeitin	"	Petru Sofica	"	"
Ștefan Vesa	Șeitin	"	Gheorghe Tucudean	Șiclău	"
Nicolae Barna	Semlac 62	"	Traian Popa	Ilteu	"
Gheorghe Nagy	Șeitin 558	"	Iosif Căprucian	Covăsinț	"
Nicula Petru	Semlac 626	"	Pavel Ursu	Șimandul de jos 609	"
Gheorghe Tăucean	Curtici 12	"	Todor Mornăilă	Șimandul de jos 610	"
Todor Mihu	" 505	"	Ștefan Mărușter	Covăsinți	"
Petru Lucaciu	Buteni 13	"	Ilie Cure	" 150	"
Mihailu Hornea	Șeitin 306	"	Todor Moț	Buteni 223	"
Dimitrie Zimbran	Buteni 428	"	Mihailu Tervencovici	Nădlac	"
Ioan Cotoraci	Nădlac 1479	"	Ioan Groza inv.	Zimbru	"
Ioan Roșuț	" 1479	"	Jiva Ursu	Turnu	"
Ioan Suchanszky	" 723	"	Popa Nicolae Cristea	Bocsig	"
Ilie Popa	Buteni	"	Pavel Voda	Bocsig	"
Gheorghe Ghebeleş	Șeitin 324	"	Dr. Gheorghe Frânen	Grăniceri	"
Gheorghe Petrugan	Buteni 440	"	Oclavian Turic	"	"
Mihailu Lazor	Rădești	"	Ungurean Ștefan	"	"
Romulus Puta	Pecica 893	"	Ungurean Toma	"	"
Gheorghe Puțin	Sănicolaul mic	"	Ungurean Gavrilă	"	"
Todor Mornăilă, preot	Șimandul de jos	"	Drăgan Mihai	"	"
Alex. Roștaș	Ch. șineu-Criș	"	Ungurean Ion	"	"
Moise Rediș	Grăniceri 763	"	Rusu Simion	"	"
Ilie Borza	" 79	"	Maler Ion	"	"
Ioan Lupu	Mocioni 7	"	Bodea Simion	"	"
Todor Julean C. F. R.	Arad	"	Bodea Todor	"	"
Nicolae Dautner	Cruceni	"	Moisă Botaș	"	"
Ioan Vancu	Galșa 8	"	Hotărân Avram	"	"
Pavel Ciocondar	" 123	"	Costea Gheorghe	"	"
Gheorghe Costan	" 271	"	Leist Iosif	"	"
Traian Birăuș	" 316	"	Rusu Ion Legumann	"	"
Ioan Dragomir	"	"	Tapoș Mitru	"	"
Simion Crișan	" 270	"	Crâsta Petru	"	"
Dârlea Toma	" 276	"	Maghiar Dimitru	"	"
Petru Dulhaz	" 85	"	Buder Ion	"	"
Gheorghe Betea	" 103	"	Mărcuț Petru	"	"
Mitru Negru	" 104	"	Duma Mihai	"	"
Todor Isfan	" 508	"	Farc Simion	"	"
Mitru Bendea	" 611	"	Cioban Gheorghe	"	"
Ioan Dârlea	" 238	"	Aelen Dumitru	"	"
Petru Gorcea	" 208	"			

Pritocul sau tragerea vinului

P. Dăchi

Tragerea vinurilor este una din operațiunile cele mai de însemnătate în facerea vinului bun.

Trasul se face cu scopul de a despărți vinul limpede, de drojdia, ce se depune pe fundul vasului și tragerea se face până când vinul se trage la sticle.

Dacă această operațiune nu s'ar face, atunci vinurile nici odată n'ar fi limpezi, ar avea gust de drojdie și mai mult chiar aceste vinuri sunt expuse să se îmbolnăvească de diferite boli ce le are vinul.

Podgorenii noștri sunt pe deplin convinși de necesitatea și folosul tragerei, dar sunt mulți din ei și mai ales din cei bătrâni, care au credința înrădăcinată, că vinurile noi nu trebuiesc trase de pe drojdie decât primăvara, pentru ca să se înlărească dela drojdia din vas.

Această credință este complet greșită, întrucât drojdia formată în vase nu este altceva decât peatra vânăta, pucioasa (lâmporul), Urania, Darzinul, fiermișorii și multe altele, cari când începe să se încălzească în pivniță încep să se ridice în vin și să-l tulbure și mai târziu capătă un gust foarte prost. În timpul tragerei, vinul nou fie el pregătit din struguri sănătoși sau stricați, trebuie să fie tras în contact cu aerul, căci în el se găsesc substanțe care venind în contact cu aerul devin insolubile și se depun la fund.

Trebuie, însă, de știut, că dacă să trage vinul pregătit din struguri putrezi, cum au fost și în anul 1933 atunci primul tras trebuie să se facă închis cu ajutorul pompei și vinul să fie tras într'un vas bine afumat și numai după ce fumul de pucioasă va distruge substanțele, ce provoacă schimbarea culorii vinului când vine în contact cu aerul, se poate ca să aerisim vinul.

Având în vedere toate aceste considerațiuni, vedem că interesul podgoreanului este ca să separe

cât mai curând vinul nou limpede de drojdiile sale. Pe lângă separarea vinului limpede de drojdia, trasul mai are ca consecință o aerisire mai mult sau mai puțin energică a vinului, aerisire, care poate fi de folos sau nu, și dela folosul cărei depinde dacă trasul trebuie făcut în prezența sau absența aerului.

Numărul trasurilor. La vinul nou să fac trei trageri. Primul tras să face întotdeauna când vinul s'a limpezit și după un ger (frig) cum ar fi gerul bobotezei, credem că după 10 Ianuarie se poate face, dacă nu cumva alte geruri mai timpurii nu ne-au dat posibilitatea a-l face în Decembrie.

Al doilea tras se face în Februarie sau Martie înainte de a începe căldurile. Nu trebuie lăsată să treacă această epocă, căci sub influența căldurilor mari, drojdia se poate altera sau se poate ridica în vin și provocă o fermentațiune secundară, vătămătoare calității vinului.

Al treilea tras se face în August sau Septembrie înainte de fermentarea vinurilor noi.

La vinurile de doi ani se face trasul în Martie și Septembrie, iar pentru vinurile mai vechi, este suficient un singur tras.

Ziua în care să face trasul vinului trebuie să fie serină și fără vânt, în caz că băle vântul, atunci să fie un vânt de Nord și nici într'un caz dela Sud.

Vinurile trase la timp își micșorează din aciditate dacă sunt lăsate la gerurile mari.

Gerul face, ca piatra de vin ce se găsește în vin în stare topită, la temperaturi mai ridicate să se transforme în insolubilă (ne topită) și să se depună pe vas.

Ceeace pentru noi în anul acesta e de o mare importanță.

Agricultori

Faceți probele de încolțirea (germinarea) porumbului, fiindcă se întâmplă des că, chiar porumbul frumos la aparență să nu încolțească, astfel, fiind rău pentru sămânță. Avem în județ cantități suficiente de porumb din recolta 1932, deci sfătuim pe fiecare agricultor să se aprovizioneze cu sămânță din recolta 1932.

PAGINA STUPARULUI

Stupii păduchioși

de George Saloș
conferențiar apicol.

Cu ocazia vizitelor făcute la stupii ernați în rele condițiuni am găsit multe colonii pline de păduchi numiți braula coeca.

Pe albine am găsit în majoritatea cazurilor 1—2 păduchi în timp ce pe matcă numărul lor varia între 12—50.

Era o jale ca să privești la sărmana matcă. Într-un toracele ei era plin de păduchi care începeau ca să se neliniștească de îndată ce matca căuta ca să se deplaseze de la un loc la altul.

În aceiași stupărie unele familii erau completamente năpădite, altele mai puțin, iar unele de loc.

Cercetând cu băgare de seamă care familii erau cele pline cu insecte s'a putut observa că braula coeca se dezvoltase în largul ei în stupii slabi, în coloniile cu mătci bătrâne și în stupii ce nu fuseseră cercetați de loc în timpul verii și toamnei, cum este cazul coșerilor primitive.

Acești păduchi cari se hrănesc cu sângele și mierea albinelor, pe care sunt așezați, cauzează slăbirea albinelor și în special a mătci. Albinele slăbite de acești paraziți sunt predispuse la toate bolile, căci boala se incubează cu ușurință într-un organism ne-rezistent. Prin slăbirea albinelor viața lor este cu mult redusă. La matcă slăbirea se manifestă prin neputința de a oua mult. Primăvara o matcă păduchioasă va începe ouatul târziu, iar toamna va înceta din vreme. În afară de aceasta păduchii mai sunt agenții purtători de boale.

La un institut de bacteriologie din Berna Profesorul Dr. Burri directorul aceluia institut a observat că albinele bolnave de nosema apis (o boală periculoasă pentru albine) erau toate pline de păduchi. Spre mirarea lui tot în aceiași stupărie albinele cari nu aveau păduchi nu erau bolnave de nosema. În urma cercetărilor făcute de el a tras învățătura că, nosema este purtată și de păduchi. Bacterologii englezi Fatham și Porter cari căutau ca să afle leacul și modul de molipsire a nosemei, au descoperit pe păduchii aceștia (braula coeca) sporii acestei boale periculoase. *Din acel moment, Braula Coeca a fost considerată ca un agent de transmitere al nosemei.*

Este posibil după cum am scris mai sus, că păduchii au un dublu rol. Întâi slăbesc rezistența albinelor sugându-le hrana și sângele și apoi pe aceste subiecte slăbite pe aceste medii prielnice dezvoltării microbilor, însemănțează boala.

După cercetările făcute de Marboud rezultă, că

acești păduchi ernează în condițiuni optime pe spatele lucrătoarelor și a mătci.

Acești păduchi se împuținează la începutul primăverii când o mare parte din lucrătoare mor departe de stup. Păduchele nu se deslipește de albina pe care a stat nici după ce aceasta a murit și își dă sfârșitul pe spatele albinei moarte.

În acest timp, păduchii se împuținează pe zi ce trece până la începutul lunii Iunie, când încep să ouă. Ouatul lor durează până în August. Din ouăle lor es-larve pe cari le găsim răspândite pretutindeni. Astfel S. H. Kaife a descoperit larva de Braula Coeca în celulele cu larve de trântori. Ele trăiau mâncând alături de puii trântori din hrana ce albinele puseseră în celula larvei. Aceste larve neavând hrana suficientă dezvoltării lor, vor eși la completa maturitate debile și pipernicite. După doi ani dela observațiile făcute de Kaife, un apicultor austriac cu numele de Ludwig Amhart a găsit larve de păduchi atât în celulele cari nu conțineau decât miere, cât și deasupra pe capacele celulelor. Profesorul Dr. Burri dela Berna a observat pe un fagure din mijlocul stupului dedesuptul capacelor ce astupă celulele cu miere, o perdea întregă formată din galerii mici de jumătate de milimetru. În interiorul acestor canale mișunau larvele de păduchi.

Din cele de mai sus vedem, că păduchii odată ce au început să ouă, se răspândesc foarte repede și că larvele lor ce es din ouăle depuse, se hrănesc cu mâncarea din celulele puilor și apoi cu miere.

Am descris modul lor de a trăi și de înmulțire pentru a vă arăta greutatea cu care se poate înlătura păduchii odată ce ei au intrat în luna Iunie.

Pentru aceasta trebuie să ne punem toată grija și sârguința ca să scăpăm de ei în primăvară cât mai de vreme, dacă este posibil chiar după primele zile de recoltat polen. În primăvară putem căpăta rezultate rezezi cu muncă puțină.

Cum scăpăm stupii de păduchi.

Înainte de a vorbi de tratamentele ce se fac pentru a depărta păduchii din stupii noștri, trebuie să vedem cum ne putem păzi ca ei să nu pătrundă în stupi.

Pentru aceasta, să nu tolerăm decât colonii de albine tari. Coloniile tari nu se umplu de păduchi decât rareori și atunci numai așa dacă au mătci bătrâne. Coloniile puternice cu mătci tinere, se apără foarte bine de păduchi singure, fără a mai fi nevoiți să intervenim noi.

Tratament pentru stupii păduchioși.

1. *Tratamentul cu canfor* pe care l-am descris în buletinul Camerei de Agricultură No. 17-18/1933.

2. *Tratamentul cu naftalină* pusă într'un săculeț, este la fel cu acela ce l-am recomandat la canfor. Trebuie să precizăm, că naftalina în acest tratament are marele avantaj, de a da un miros neplăcut mierei din fagurii stupului ce-l tratăm.

3. În afară de aceasta, mai este un remediu cu fumul de tutun recomandat de marele apicultor francez A. P. Maisonneuve.

Când observăm pe albinele stupului la care umblăm, păduchi, începem să căutăm matca. Odată găsită, o prindem ușor de aripi și o ridicăm depe fagurele pe care stă. Suflăm asupra ei de câteva ori fum de tutun dintr'o țigare. După 2—3 fumuri păduchii depe ea încep să se sbată și apoi se aruncă jos pe hârtia ce am așezat dedesubtul mătci. De îndată ce au căzut toți depe matcă, îi omorâm. Punem fagurii înapoi în stup și-l închidem bine. Astupăm deasemenea și urdinișul. Matca în acest timp o ținem într'o cutie

afară de stup. Pe o gaură mică ce am lăsat la urdiniș băgăm gura afumătorului în care am pus tutun și începem să suflăm fum înăuntru. După primele pufuluri, păduchii încep a se neliniști și sar cu toții jos după albine. Pe fundul stupului noi am pus o hârtie albă mare cât dimensiunile interioare ale uleiului. După ce am afumat pușin, stăm în liniște pentru ca fumul să-și facă efectul. Jos pe fundul stupului vom găsi o parte din păduchi pe care-i ardem de îndată.

Repetăm această operație de 3 ori la interval de 2 zile și totul va fi în ordine. După terminare așteptăm 15 zile. Dacă matca scăpată de păduchi nu ouă în acest interval o înlocuim cu alta, căci orice așteptare ar fi zadarnică.

Trebuie amintit că o matcă care a avut păduchi nu va mai deveni niciodată matca dinainte... De aceea este de recomandat, ca orice matcă pe care au fost găsiți păduchi mulți, să fie înlocuită în limita posibilității, căci 70% dintre aceste mătci nu mai sunt o garanție pentru viitor din cauza slăbirei ce le reduce ouatul și le apropie sfârșitul.

Intinerirea mătcilor din stupi

de Gh. Saloș conf. apicol.

Fiecare stupar caută să obțină dela stupii săi maximum de beneficiu.

Stupul care la începutul *marei* recolte este complet dezvoltat având o populație numeroasă în lucrătoare va da miere multă.

După un învățat anume Robert o greutate dată de albine are o forță productivă egală cu greutatea lor înmulțită cu ea însăși.

Exemplu: Un kgr. de albine are o putere de adunat de $1 \times 1 =$ un kgr. miere. Două kgr. de albine pot aduna $2 \times 2 = 4$ kgr. de miere, iar 7 kgr. de albine (adecă 70.000 albine) au o putere de producție de $7 \times 7 = 49$ kgr. miere. Din cifrele de mai sus se vede, cât de mare importanță trebuie dată dezvoltării coloniei pentru ca la vremea culesului celui mare să avem cât mai multe lucrătoare.

Grija de căpetenie a fiecărui stupar trebuie să fie îndreptată către mersul în dezvoltarea puetului începând cu 35—40 zile înainte de recoltă. Odată cu venirea mării recolte, strâmtorăm urdinișul pentru a reduce ouatul mătci, căci albinele cari vor eși din ouăle depuse în timpul culesului nu vor avea de cărat miere și vor consuma zadarnic ceiace semenele lor au adunat.

Mai mult, albinele aceste nu vor apuca nici primăvara. Majoritatea lor vor muri în iarnă. Cu cât vom avea mai multe albine născute în timpul recoltei celei mari și imediat după ea, cu atât vom găsi iarna pe fundul stupului mai multe moarte. Strâmtorarea

urdinișului în timpul culesului mai are marele avantajul că menajează matca adecă îi dă puțin timp de odihnă, căci a depus destulă muncă cu ouatul de până acum. Odihna însă nu este de multă durată căci puțină vreme după terminarea culesului, o vom forța din nou la ouat pentru ca să avem la intrarea în iarnă cât mai multe albine tinere.

Cheia succesului care ne duce la o recoltă bogată este aceasta: albine multe (destoinice pentru adunat) *la începutul culesului celui mare, puet mai puțin în timpul recoltei și tineret mult către toamnă*, pentru a eși colonia cu albine multe din iarnă.

Cum putem ajunge la acest rezultat? Răspunsul e ușor de dat. *Să nu tolerăm în stupi mătci bătrâne, să înlocuim mătciile tot la trei ani.* Ori care stupar luminat știe, că după 2 ani o matcă nu mai este bună. În primii doi ani ea va oua cele mai multe ouă. După trecerea acestui timp, scade puterea ei în ouat ouă de lucrătoare și începe să se mărească numărul ouălor de trântori.

Cu împărecherea fiecărui ou de lucrătoare matca pierde din vezica ei spermală câte puțin din sămânța bărbătească lăsată acolo de trântorele care a fructificat-o.

După trecere de 2 ani se impușinează cu totul sămânța bărbătească care a trebuit să imprecezeze în zilele de vară și 3.000 de ouă în 24 de ceasuri, și atunci ouăle vor eși neimpărechiate din canalul de

ouat al mătcii. Din aceste ouă neimpărechiate se vor naște trântori spre necazul nostru și răul coloniei.

Mătcile bătrâne încep oatul primăvara mai târziu decât mătcile tinere. Cu aceste măci noi nu putem avea nici odată recoltă mare de miere căci colonia se va desvolta târziu primăvara când floarea de salcâm (acaț, pânar) ce face baza recoltei în multe părți a județului nostru, este deja trecută. Trebuie să menționăm că recoltă bună dela flori de salcâm (acaț, pânar) nu se poate căpăta decât cu măci tinere.

Înlocuirea mătcilor bătrâne ne ferește de roit căci este știut, că mătcile tinere în primul lor an de viață nu roesc decât foarte rar. De acest sfat trebuie să se folosească în special acei cari produc miere în secțiuni. (Secțiunile sunt niște faguri mici cât un lat de palmă. Ele se vând cu ramă cu tot). Pentru a produce miere în secțiuni, se întrebuițează stup cu capacitate mică. Dacă nu înlocuim mătcile ca să le avem tot mereu tinere, atunci vom căpăta roi în dauna strânsurii.

Stupii cu măci bătrâne slăbesc repede, matca neputând reface populația care pierde pe zi ce trece. Astfel stupii ajung cea mai bună gazdă a păduchilor (braula coeca) și a moliilor de faguri, expunându-ne adesea și la boli sau furțișaguri, căci este știut, că o colonie se apără cu atât mai bine, cu cât matca ei este mai tineră.

Stupii cu măci bătrâne iernează rău, cu pierderi mari cu riscuri multe. Iarna moartele umplu fundul

stupului iar primăvara după primul sbor de curățenie populația se înjumătățește. La acest rău se mai poate adăuga și acela, ca să găsim printre moarte chiar regina. Spre deosebire de aceștia în stupii cu măci tinere moartele vor fi puține; cu atât mai puține, cu cât am avut grijă să oprim întinderea ouatului peste măsură în timpul culesului. În locul roatelor prea mari de ouă, vom avea depozitată o coroană de miere destul de mare pentru a face posibilă o iernare în bune condițiuni.

Populația rămâne numeroasă și după sborul de curățenie căci ea se compune în majoritate din albine tinere.

Odată cu reținerea mătcilor se are în vedere nobilarea și selecționarea speciei, pentru că regina fiind sufletul coloniei mediocritatea ei aduce mediocritatea stupului. O zicătoare veche spune: „După cum este regina așa este și stupul”.

Să ne gândim mai mult la valoarea reginei în stup, la necesitatea întineririi ei, căci numai atunci vom putea trage maximum de folos din stupii noștri. Cu siguranță că stuparul pătruns de adevărul celor scrise mai sus, va da dreptate marelui apicultor Doolittle care a spus: „Dă-mi o regină bună, tineră și eu îți voi da o recoltă mare de miere”.

Pentru înlocuirea reginelor trebuie să facem crescătorii cu măci de rezervă.

Despre acesta voi scrie în alt număr al Buletinului.

Alăturat publicăm răspunsul Ministerului de Agricultură, care ne-a sosit la intervenția făcută de noi în chestia obținerii zahărului scutit de taxe, — pentru hrănirea albinelor.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor
Direcțiunea Agriculturii
Serviciul Indrumărilor și izlăzurilor.

No. 18119 din 29 Ian. 1934

Domnului

Președinte al Camerei de Agricultură

Arad

La adresa Dvs. No. 99/1934 avem onoare a Vă ruga să binevoiți a aduce la cunoștința apicultorilor din județ, că Ministerul de Finanțe nu acordă nici o scutire de taxă pentru zahărul necesar hranei albinelor.

Ca atare, fiecare apicultor se va aproviziona direct cu zahărul de care are nevoie.

p. Ministrul Agriculturii:
(ss) Teodorescu

p. Directorul Agriculturii
(ss) indescifrabil

Camera de Agricultură a Județului Arad.

No. 488 — 1934.

Publicațiune.

Camera de Agricultură a Județului Arad va aranja pentru ziua de: *Joi 22 (douăzecișidoi) Februarie a. crt.*

târg de armăsari

de prăsilă, pe locul lărgului de animale al orașului Arad, lângă Ciala. La târg vor fi admiși numai armăsari dela vârsta de 3 ani în sus, crescuți în județul Arad. Crescătorii sunt rugați a aduce cu sine afară de biletul de viață (pășuș) și certificatul de montă.

Foarte important! Primăriile comunale și Composesoratele Urbare, cari intenționează să-și cumpere material necesar pentru reproducție cu ajutorul Camerei, sunt rugate a înainta cererile întocmite în regulă la biroul Camerei, în conformitate cu comunicatul nostru din numărul ultim al buletinului, adică până maximum la 15 Februarie a crt.

Vor fi subvenționate din partea Camerei numai cumpărăturile ce se vor face la acest târg și numai pentru armăsarii aleși de Comisia Camerei.

Arad, la 6 Februarie 1934.

Direcțiunea.

Domnul notar și Domnul Primar este rugat a afișa publicațiunea aceasta la Primărie în loc vizibil și a lăsa să se bată toba în sat.

Aviz.

Institutul național zootehnic a luat inițiativa scoaterii unei reviste de avicultură pentru crescători, a cărei prim număr va apare încă în cursul lunii Ianuarie 1934. În ea se vor trata pe rând și la timp, toate chestiunile cari privesc această ramură de producție cum sunt: organizare, măsuri de încurajare, deosebi și comerț; selecție, rase, expoziții și concurs de ouă; alimentație, cotele, creștere și igienă; clocitori și cloști artificiale; din domeniul sanitar-veterinar se vor descrie simptomele, diagnosticul, tratamentul, vaccinarea, etc., și cele mai importante maladii. În fiecare număr se vor da rezumate din revistele de specialitate streine și din țară, precum și aspectul aviculturii în alte țări. O rubrică specială va fi pusă la dispoziția crescătorilor, pentru toate observațiile practice.

Redacția revistei va fi la Institutul Național Zootehnic Str. Mihail Kogălniceanu Nr. 63 București VI.

Oferte:

Școala de Viticultură Miniș-Arad are de vânzare 900 kgr. prune uscate, 700 kgr. magiun, 40.000 buc. vișe altoite, 400.000 buc. vișă americană, 200 Hl. vin, 15 hl. rachiu și 2000 buc. pomi altoiți.

Mai jos publicăm intervenția Secțiunii din Arad și Banat a Sindicalului cultivatorilor de sfeclă de zahăr din Ardeal către Ministerul de Agricultură și Domeniilor.

la 6 Febr. 1934.

Onoratul

MINISTER AL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

București.

Comisia Mixtă, care funcționează lângă Ministerul Industriei și Comerțului, la 22 Martie anul trecut a stabilit prețul sfeclei de zahăr, producția anului 1933, la 7300 lei de vagon. Astfel ar fi fost de plată:

2700 Lei de vagon între 1—10 Oct. 1933

1500 " " " " 1—10 Nov. "

1500 " " " " 1 15 Dec. "

iar restul de 1600 lei ar trebui achitat cultivatorilor, pendent de formarea prețurilor de zahăr, la 1 Aprilie 1934.

Conform informațiilor noastre, fabricile de zahăr au intrat deja acum în acțiune cu tendința, ca să nu plătească cultivatorilor nimic din suma de 1600 lei de vagon, scadentă la 1 Aprilie, motivând reducerea aceasta enormă a prețurilor de sfeclă de zahăr cu scăderea prețului zahărului.

Prin prezența avem onoarea a Vă ruga, ca înaintea de a decide în această chestiune importantă, binevoii a asculta și părerile organizațiilor și reprezentanților cultivatorilor.

Vă rugăm, ca prima oară să binevoiți a lua în considerare, că fabricile satisfac obligamentelor lor de plată extraordinar de încet. Conform convențiunii susmenționate, prețul minimal al sfeclei de zahăr, Lei 5700, trebuia să fie achitat până la 15 Dec. 1933. În schimb numai singură fabrica din Arad datorează cultivatorilor cu 13 milioane din prețul minimal, azi, la prima jumătate a lunii Februarie, și vor trece desigur multe luni, până ce se va achita fără rămășițe acest preț minimal. Poate e de prisos să Vă amintim, că contrar dispozițiilor comisiei mixte, cultivatorii nici odată nu primesc interese după plățile întârziate, și de aceste interese profitează fabricile, obținând cu aceasta o sumă ce se ridică la mai multe sute de mii lei.

Vă rugăm Domnule Ministru, binevoii a lua în considerare, că cele două fabrici aparținătoare raionului nostru, confruntând hotărârile și intențiunile comisiei mixte, achită prețul sfeclei de zahăr în mare parte cu zahăr în loc de parale. Ca consecință acestei manipulații, la vânzarea zahărului cultivatorul suferă o pierdere de 2—3 chiar și 400 lei la o măjă metrică, fiindcă zahărul e socotit de fabrici în sarcina cultivatorului mai scump cu această diferență, decât prețul de zi pe piață.

Dacă deci în urma micșorărilor prețurilor de zahăr fabricile ar suferi eventuale daune, acestea le-au lichidat la timp, atunci când au vândut cultivatorilor zahărul cu preț curent mai scump cu 2—3—4 Lei decât cel de pe piață, precum și cu neglijarea obligamentelor de plată, cu care au obținut un profit însemnat de interese. Dacă afară de aceasta mai binevoii a lua în considerare pierderile cauzate cultivatorilor prin aplicarea reducerilor ilegale indicate cu diferite titluri, cari ating uneori 20%, atunci e evident că intențiunile fabricilor pentru ștergerea întregului preț scadent al sfeclei de zahăr în Aprilie, în suma de 1600 lei de vagon, e o dorință nedemnă și immoderată, ce în caz de realizare ar însemna daunarea injustă a cultivatorilor.

Informându-Vă despre aceste împrejurări corespunzător adevărului, credem, că la stabilirea definitivă a prețurilor sfeclei de zahăr pe anul trecut, veți lua în considerare și punctul de vedere just al cultivatorilor față de intențiile fabricilor, ca nu cumva să cadă victimă acest teren unic al agriculturii care a rămas oareșicum rentabil.

Primiți Domnule Ministru expresia profundelor noastre stime și considerațiuni.

În numele: Secțiunii din Arad și Banat al Sindicalului cultivatorilor de sfeclă de zahăr din Ardeal.

Indescifrabil.